

JĄTRZENIE (1) *sb n*

G sg jątrz(e)ni(a).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Stan zapalny, ropienie; suppuratio Cn: [dyptan] iesth rozliczney pomocy rannym ludziom/ goiącz rany rychło/ y żadnego iątrzenia niedopuszcza. FalZioł I 41c.

Cf **JĄTRZYĆ**

LW